

متن پرسش

بسمه تعالی سلام علیکم استاد گرامی: حقیقتا استاد بنده دندانپزشک هستم و همسر هم کارمند دولت هستند. حدود ۵ سال است که ازدواج کرده ایم و ۱ سال است که به خانه ای که والدین همسرم تدارک دیده اند رفته ایم. این خانه در طبقه فوقانی والدین همسرم قرار دارد و حدود ۲۵ پله دارد. حقیر در دوران باراداری برای رفت و آمد از این پله ها واقعا اذیت می شدم. داین خانه واقعا خانه خوبی است (۲۵۰ متر زیر بنا) و بنده هم از جهت بودن با خانواده همسرم مشکلی ندارم. اما به خاطر وجود این پله ها و عدم وجود فضای سبز (که همسرم برایم گلدان خریده است حقیقتا) ایشان را مجبور می کنم تا منزلی دیگر بسازد که مستقل و همکف باشد و دارای فضای سبزی در حیاط منزلمان باشیم. ایشان در جوابم می گوید حیف وقت و عمرمان که صرف خانه سازی شود و البته هزینه اش را هم فعلا نداریم ولی جواب ایشان به خاطر هزینه ها نیست. بلکه به خاطر تلف شدن عمرشان است. منتها برداشت من این است که احساس تنبلی می کنند از اینکه وارد مسیر ساخت خانه شوند. حال بفرمایید بزرگوار آیا این فکر حقیر و این تصمیم بجاست؟ یا پاسخ همسرم؟ لطفا راهنماییمان بفرمایید چون واقعا حیاتی است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنا به تجربه‌ی بنده در جمع‌بندی برای سال‌های آتی، بودن فرزندان در کنار پدر و مادر بزرگ آن قدر برکت دارد که جبران آن نقیصه‌ها را بنماید. موفق باشید